

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ
БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ,
ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ
ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ
ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ
ТА
КОНВЕНЦІЇ
МІЖ
УРЯДОМ ЯПОНІЇ
ТА
УРЯДОМ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК
ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ СТОСОВНО
ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ
(ЯКА ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ У ВІДНОСИНАХ МІЖ ЯПОНІЄЮ ТА
УКРАЇНОЮ)

У цьому документі представлений синтезований текст для застосування у відносинах між Японією та Україною Конвенції між Урядом Японії та Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи, підписаної 18 січня 1986 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Японією 7 червня 2017 року та Україною 23 липня 2018 року (далі – Багатостороння конвенція).

Документ був підготовлений на основі застережень та повідомлень, наданих Депозитарію (Генеральному секретарю Організації економічного співробітництва та розвитку) Японією 26 вересня 2018 року та Україною 8 серпня 2019 року відповідно.

Єдиною метою цього документу є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої конвенції до Конвенції і документ не є джерелом права. Автентичні тексти Конвенції та Багатосторонньої конвенції - єдині правові тексти, що застосовуються.

Положення Багатосторонньої конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції.

В цьому документі зміни до тексту положень Багатосторонньої конвенції були

внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції («Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» та «Конвенція», «Договірна юрисдикція» та «Договірна Держава»). Так само, були внесені зміни до частини положень Багатосторонньої конвенції, які описують діючі положення Конвенції шляхом заміни такої описової частини номерами статей та пунктів або формулюваннями існуючих положень. Ці зміни покликані покращити тлумачення документа та не повинні викривити зміст положень Багатосторонньої конвенції.

Якщо контекст не вимагає іншого, посилання на положення Конвенції слід розуміти як посилання на положення Конвенції з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої конвенції.

Набрання чинності Багатосторонньою конвенцією:

Багатостороння конвенція набирає чинності для Японії з 1 січня 2019 року та для України з 1 грудня 2019 року таким чином:

(a) Положення Багатосторонньої конвенції набирають чинності в кожній Договірній Державі відповідно до Конвенції:

- (i) стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 1 січня або після 1 січня 2020 року; і
- (ii) стосовно усіх інших податків, що стягуються цією Договірною Державою, для податків, що стягуються у податкових періодах, які починаються 1 червня або після 1 червня 2020 року.

(b) Незважаючи на пункт (a), Стаття 16 (Процедура взаємного узгодження) Багатосторонньої конвенції набирає чинності відповідно до Конвенції щодо справи, представленої компетентному органу Договірної Держави 1 грудня або після 1 грудня 2019 року, за винятком справ, які не могли бути представлені станом на цю дату відповідно до Конвенції до внесення змін відповідно до Багатосторонньої конвенції, без урахування податкового періоду, якого стосується ця справа.

КОНВЕНЦІЯ
МІЖ УРЯДОМ ЯПОНІЇ ТА
УРЯДОМ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК
ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ
СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ

Уряд Японії та Уряд Союзу Радянських Соціалістичних Республік,

Наступний текст преамбули, зазначений в пункті 3 статті 6 Багатосторонньої конвенції, включено до преамбули Конвенції:

Стаття 6 – Мета Угоди про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції

Бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співробітництво з питань оподаткування,

~~Бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи,~~

Наступний текст преамбули, зазначений в пункті 1 статті 6 Багатосторонньої конвенції, замінює текст преамбули Конвенції: "Бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи":

Стаття 6 – Мета Угоди про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія Конвенції, без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених Конвенцією, задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій,

Домовились про таке:

Стаття 1

1. Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами

однієї або обох Договірних Держав.

2. У цілях цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Договірній Державі на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження головного або основного офісу, місця управління або іншого аналогічного критерію.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 2 особа є резидентом обох Договірних Держав, компетентні органи Договірних Держав визначають на основі взаємного узгодження, резидентом якої з Договірних Держав вважається особа для цілей цієї Конвенції.

Стаття 2

1. Ця Конвенція поширюється на такі податки:

(a) в Японії:

- (i) податок на доходи;
- (ii) корпоративний податок; і
- (iii) місцеві податки;

(b) в Союзі Радянських Соціалістичних Республік (далі-
"СРСР"):

- (i) податок на доходи фізичних осіб; і
- (ii) податок на прибуток іноземних юридичних осіб.

2. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які стягуються після дати підписання цієї Конвенції на додаток до тих, що вказані в пункті 1, або замість них.

Стаття 3

Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

(a) терміни "Договірна Держава" і "інша Договірна Держава" означають залежно від контексту Японію або СРСР;

(b) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що

експлуатується резидентом Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;

- (с) термін "особа" включає фізичну особу, юридичну особу або будь-яку особу, яка розглядається як юридична особа для цілей оподаткування (далі – «юридична особа») та будь-яке інше об'єднання осіб;
- (d) термін "компетентний орган" означає:
 - (i) стосовно Японії, Міністра фінансів або його уповноваженого представника; і
 - (ii) стосовно СРСР, Міністерство фінансів СРСР або його уповноваженого представника.

Стаття 4

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає будь-яке постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність резидента Договірної Держави.

2. Будівельний майданчик або монтажний чи складальний об'єкт вважається постійним представництвом лише в тому разі, якщо вони існують протягом періоду, що перевищує дванадцять місяців.

~~3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:~~

~~(a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать резиденту, зазначеному в пункті 1;~~

~~(b) утримання запасів товарів або виробів, що належать резиденту, зазначеному в пункті 1, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;~~

~~(c) утримання запасів товарів або виробів, що належать резиденту, зазначеному в пункті 1, виключно з метою переробки іншою особою;~~

~~(d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для резидента, зазначеного в пункті 1;~~

~~(e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою діяльності, яка носить підготовчий або допоміжний характер для резидента, зазначеного в пункті 1; або~~

~~(f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від (a) до (e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.~~

Наступний пункт 2 статті 13 Багатосторонньої конвенції замінює пункт 3 статті 4 Конвенції:

Стаття 13 – Штучне уникнення статусу постійного представництва шляхом виключень, передбачених для окремих видів діяльності

2. Незалежно від положень статті 4 Конвенції, термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

a) (i) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать резиденту, зазначеному в пункті 1;

(ii) утримання запасів товарів або виробів, що належать резиденту, зазначеному в пункті 1, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

(iii) утримання запасів товарів або виробів, що належать резиденту, зазначеному в пункті 1, виключно з метою переробки іншою особою;

iv) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для резидента, зазначеного в пункті 1;

b) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не описаного у підпункті a);

- с) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах а) і б);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт с), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Наступний пункт 4 статті 13 Багатосторонньої конвенції застосовується до Конвенції:

Стаття 13 – Штучне уникнення статусу постійного представництва шляхом виключень, передбачених для окремих видів діяльності

4. Пункт 3 статті 4 Конвенції не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї Договірної Держави і:

- а) це місце або інше місце заснує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно з положеннями статті 4 Конвенції; або
- б) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємства в одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

~~4. Незалежно від положень пункту 1, якщо резидент Договірної Держави здійснює діяльність через агента в іншій Договірній Державі, вважається, що такий резидент має постійне представництво в цій іншій Договірній Державі відповідно до будь-якої діяльності, яку такий агент здійснює на користь резидента, якщо:~~

- ~~(a) агент має, і звичайно використовує, в такій іншій Договірній Державі повноваження укладати договори від імені резидента; і~~
- ~~(b) агент не є агентом з незалежним статусом, до якого застосовуються положення пункту 5; і~~
- ~~(c) діяльність агента не обмежується тією, що зазначена в пункті 3.~~

~~5. Резидент Договірної Держави не вважається таким, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі тільки тому, що він здійснює діяльність через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що такий брокер або агент діють у межах своєї звичайної діяльності.~~

Наступні пункти 1 і 2 статті 12 Багатосторонньої конвенції замінюють пункти 4 і 5 статті 4 Конвенції:

Стаття 12 – Штучне уникнення статусу постійного представництва шляхом договорів комісії та подібних стратегій

1. Незважаючи на положення статті 4 Конвенції, але з урахуванням пункту 2, коли особа діє в Договірній Державі від імені підприємства і, діючи таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

- a) укладені від імені підприємства; або
- b) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або
- c) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій Договірній Державі по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій

Договірній Державі, не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься у статті 4 Конвенції.

2. Пункт 1 не застосовується, якщо особа, яка діє в Договірній Державі від імені підприємства іншої Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність в першій згаданій Договірній Державі як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

б. Той факт, що юридична особа, яка є резидентом Договірної Держави, контролює або контролюється юридичною особою, яка є резидентом іншої Договірної Держави, або здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Договірній Державі, сам по собі не перетворює одну з цих юридичних осіб у постійне представництво другої юридичної особи.

Наступний пункт 1 статті 15 Багатосторонньої конвенції застосовується до Конвенції:

Стаття 15 – Визначення особи, тісно пов'язаної з підприємством

Для цілей положень статті 4 Конвенції, особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

Стаття 5

1. Прибуток, отриманий резидентом Договірної Держави від здійснення підприємницької діяльності, оподатковується лише у цій Договірній Державі, якщо тільки резидент не здійснює підприємницьку діяльність у іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо резидент здійснює підприємницьку діяльність, як вказано вище, прибуток резидента може оподатковуватись у іншій Договірній Державі, але тільки стосовно тієї частини, яка відноситься до цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо резидент Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у іншій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно від резидента, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, понесені таким чином, як у Договірній Державі, де розташоване постійне представництво, так і за її межами.

4. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва лише на підставі звичайної закупки постійним представництвом товарів або виробів для резидента.

5. Для цілей пунктів 1-4 прибуток, що відноситься до постійного представництва, буде визначатися щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

6. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 6

1. Прибуток від експлуатації морських або повітряних суден

у міжнародних перевезеннях, що здійснюються резидентом Договірної Держави, буде оподатковуватись лише в цій Договірній Державі.

2. Стосовно експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, що здійснюються резидентом Договірної Держави, такий резидент, у випадку, якщо він є резидентом СРСР, звільняється від оподаткування податком на підприємства в Японії, і, у випадку, якщо він є резидентом Японії, звільняється від оподаткування будь-яким податком, аналогічним податку на підприємства в Японії, який надалі може бути введений в СРСР.

3. Положення пунктів 1 і 2 застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або в міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 7

1. Дивіденди, що сплачуються юридичною особою, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. Однак, такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є юридична особа, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, то податок, що справляється таким чином, не повинен перевищувати 15 відсотків загальної суми дивідендів.

Положення цього пункту не впливають на оподаткування юридичної особи стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства Договірної Держави, резидентом якої є юридична особа, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у

іншій Договірній Державі, резидентом якої є юридична особа, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва. В такому випадку, застосовуються положення статті 5.

Стаття 8

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що справляється таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, та одержані Урядом іншої Договірної Держави, її місцевими органами влади, центральним банком цієї іншої Договірної Держави або будь-якою фінансовою установою, що повністю належить цьому Уряду, або будь-яким резидентом іншої Договірної Держави стосовно боргових вимог, що гарантуються, страхуються або опосередковано фінансуються Урядом цієї іншої Договірної Держави, її місцевими органами влади, центральним банком цієї іншої Договірної Держави або будь-якою фінансовою установою, що повністю належить цьому Уряду, звільняються від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі.

4. Для цілей пункту 3 терміни «центральный банк» і «фінансова установа, що повністю належить Уряду» означають:

(a) стосовно Японії:

- (i) Банк Японії;
- (ii) Експортно-імпорتنний банк Японії; і
- (iii) таку іншу фінансову установу, капітал якої повністю належить Уряду Японії, що може час від часу узгоджуватися Урядами Договірних Держав;

(b) стосовно СРСР:

- (i) Державний банк СРСР;

(ii) Банк для зовнішньої торгівлі СРСР; і
(iii) таку іншу фінансову установу, капітал якої повністю належить Уряду СРСР, що може час від часу узгоджуватися Урядами Договірних Держав.

5. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

6. Положення пунктів 1-3 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва. У такому випадку застосовуються положення статті 5.

7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Договірна Держава, її місцеві органи влади або резидент цієї Договірної Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе таке постійне представництво, то вважається, що такі проценти виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 9

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. (а) Роялті, отримані як винагорода за використання або право на використання будь-яких авторських прав на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, фільми або плівки, що використовуються для радіомовлення чи телебачення, звільняються від оподаткування в Договірній Державі, в якій вони виникають, якщо особа, що фактично має право на роялті, є резидентом іншої Договірної Держави.

(б) Роялті, отримані як винагорода за використання або право використання будь-яких патентів, торгових марок, дизайну або моделі, плану, таємної формули або процесу, або за користування чи надання права використання промислового, комерційного або наукового обладнання, або за інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду, також можуть оподатковуватися в Договірній Державі, в якій вони виникають, та відповідно до законодавства цієї Договірної Держави. Однак податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті, якщо особа, яка фактично має право на роялті, є резидентом іншої Договірної Держави.

3. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на роялті, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 5.

4. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Договірна Держава, її місцеві органи влади або резидент цієї Договірної Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе таке постійне представництво, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і особою, яка фактично має право на роялті, за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 10

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна, яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має згідно з законодавством Договірної Держави, в якій знаходиться майно, що розглядається. Морські та повітряні судна в будь-якому випадку не повинні розглядатися як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються до доходів, що одержуються від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

Стаття 11

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у пункті 2 статті 10 і яке розташоване в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. Доходи від відчуження будь-якого майна, відмінного від нерухомого майна, що є складовою частиною майна постійного представництва, яке резидент Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, включаючи доходи від відчужування такого постійного представництва, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

3. Якщо положення пункту 2 не застосовуються, доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження акцій юридичної особи, яка є резидентом іншої Договірної

Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

4. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або будь-якого майна, відмінного від нерухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1-4, підлягають оподаткуванню тільки в цій Договірній Державі.

Наступний пункт 4 статті 9 Багатосторонньої конвенції застосовується до Конвенції:

Стаття 9 – Доходи від відчуження акцій або частки участі особи, вартість яких одержується здебільшого з нерухомого майна

4. Для цілей Конвенції, доходи, одержані резидентом Договірної Держави від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватись в іншій Договірній Державі, якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій Договірній Державі.

Стаття 12

1. За винятком випадків, передбачених положеннями статей 13-18, заробітна плата та інша винагорода за роботу за наймом або інші особисті послуги (включаючи професійні послуги), що отримуються резидентом Договірної Держави, можуть оподатковуватись в іншій Договірній Державі у випадку, якщо резидент здійснює діяльність в цій іншій Договірній Державі. Однак, така винагорода звільняється від оподаткування в цій іншій Договірній Державі, якщо:

(а) одержувач перебуває в цій іншій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у відповідному календарному році; і

(b) винагорода сплачується особою або від імені особи, яка не є резидентом цієї іншої Договірної Держави; і

(c) витрати по сплаті винагороди не несе постійне представництво, яке така особа має в цій іншій Договірній Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, винагорода за роботу за наймом на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях резидентом Договірної Держави, може оподатковуватись в цій Договірній Державі.

Стаття 13

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів юридичної особи, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

Стаття 14

1. Доходи, що одержуються фізичною особою, яка є резидентом Договірної Держави, у якості працівника мистецтв, такого як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикант, або у якості спортсмена, від особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

Такі доходи, однак, звільняються від оподаткування в цій іншій Договірній Державі, якщо така діяльність здійснюється фізичною особою, яка є резидентом першої згаданої Договірної Держави, відповідно до спеціальної програми культурного обміну, що час від часу погоджується між Урядами Договірних Держав.

2. Якщо доходи від особистої діяльності, яка здійснюється в Договірній Державі працівником мистецтв або спортсменом у цій своїй якості, нараховуються не самому працівнику мистецтв чи спортсмену, а іншій особі, яка є резидентом іншої Договірної Держави, ці доходи можуть, незалежно від положень статей 5 і 12, оподатковуватись в першій згаданій Договірній Державі.

Такі доходи, однак, звільняються від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі, якщо така діяльність

здійснюється відповідно до спеціальної програми культурного обміну, що час від часу погоджується між Урядами Договірних Держав.

Стаття 15

За винятком випадків, передбачених положеннями статті 16, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави як компенсація за роботу за наймом у минулому, будуть оподатковуватись тільки в цій Договірній Державі.

Стаття 16

Винагороди, включаючи пенсії, що виплачуються Договірною Державою, її підрозділами або місцевими органами влади, або з фондів, до яких вони здійснюють внески, громадянину цієї Договірної Держави стосовно послуг, наданих цій Договірній Державі, або її підрозділам чи місцевим органам влади при виконанні функцій урядового характеру, оподатковуються лише у цій Договірній Державі.

Стаття 17

1. Фізична особа, яка є або безпосередньо перед відвідуванням Договірної Держави була резидентом іншої Договірної Держави, і тимчасово присутня в першій згаданій Договірній Державі головним чином з метою викладання або проведення досліджень в університеті, школі або іншому акредитованому навчальному закладі в першій згаданій Договірній Державі, звільняється від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі протягом періоду, що не перевищує двох років з дати першого візиту в першу згадану Договірну Державу, щодо винагороди за таке викладання або дослідження.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів від викладання або дослідження, якщо таке викладання або дослідження здійснюються головним чином для приватної вигоди певної особи або осіб.

Стаття 18

Платежі, що одержуються студентом або стажувальником, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Договірній Державі виключно з метою

навчання або проходження практики, і призначені для проживання, навчання або проходження практики, звільняються від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі, якщо такі платежі здійснюються з джерела, що знаходиться за межами першої згаданої Договірної Держави.

Стаття 19

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 10, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується дохід, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом. В такому випадку застосовуються положення статті 5.

Стаття 20

1. З урахуванням законодавства Японії щодо можливості вирахування податку, що сплачується в будь-якій країні, крім Японії, з японського податку, якщо резидент Японії отримує доходи з СРСР, і ці доходи можуть оподатковуватись в СРСР відповідно до положень цієї Конвенції, то суму податку Радянського Союзу, що сплачується з цих доходів, дозволяється вираховувати з японського податку, що стягується з цієї особи. Сума вирахування, однак, не повинна перевищувати ту частину японського податку, яка відноситься до цих доходів.

2. У СРСР подвійне оподаткування усувається відповідно до законодавства СРСР.

Стаття 21

1. Громадяни Договірної Держави не підлягатимуть у іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або будь-якому пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися громадяни цієї іншої Договірної Держави або будь-якої

третьої держави за тих же обставин.

2. Оподаткування резидента Договірної Держави щодо постійного представництва, яке такий резидент має в іншій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій іншій Договірній Державі, ніж оподаткування щодо постійного представництва резидента будь-якої третьої держави, який здійснює подібну діяльність в цій іншій Договірній Державі.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, будь-яка Договірна Держава може надавати особливі податкові пільги громадянам чи резидентам будь-якої третьої держави на основі взаємності або відповідно до спеціальної угоди з цією третьою державою.

4. Положення цієї Статті, незважаючи на положення статті 2, застосовуються до податків будь-якого роду та виду.

Стаття 22

~~1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування невідповідно до положень цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих Договірних Держав, подати заяву до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 Статті 21, тієї Договірної Держави, громадянином якої він є.~~

Наступне перше речення пункту 1 статті 16 Багатосторонньої конвенції замінює перше речення пункту 1 статті 22 Конвенції:

Стаття 16 – Процедура взаємного узгодження

Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до того, що для цієї особи оподаткування не буде відповідати положенням Конвенції, ця особа може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих Договірних Держав, подати заяву до компетентного органу будь-якої з Договірних Держав.

Заява повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, в результаті якої

оподаткування не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених національним законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватись один з одним щодо уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

Стаття 23

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється ця Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить положенням цієї Конвенції. Будь-яка інформація, що надається в рамках обміну, буде розглядатись як конфіденційна, і не буде розкрита будь-яким особам або органам влади, окрім тих, які займаються нарахуванням і стягненням податків, на які поширюється ця Конвенція, або розглядом звернень щодо них.

2. В жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:

(а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству або адміністративній практиці цієї або іншої Договірної Держави;

(б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або іншої Договірної Держави;

(с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам Держави.

3. Компетентні органи Договірних Держав повідомлять один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їх відповідних податкових законодавствах протягом прийнятного періоду часу після внесення таких змін.

Стаття 24

Ніщо в цій Конвенції не повинно тлумачитися як обмеження будь-яким чином будь-якого звільнення від оподаткування, зменшення оподаткування або іншої пільги, які надаються або можуть надалі надаватися в Договірній Державі громадянам або резидентам іншої Договірної Держави згідно з законодавством першої згаданої Договірної Держави або відповідно до будь-якої угоди між Договірними Державами.

Наступні пункти 1-3 статті 10 Багатосторонньої конвенції застосовуються до Конвенції:

Стаття 10 – Правило протидії зловживань постійними представництвами, розташованими в третій юрисдикціях

1. Якщо:

a) підприємство Договірної Держави одержує дохід від іншої Договірної Держави, а перша згадана Договірна Держава розглядає цей дохід як такий, що стосується постійного представництва підприємства, що розташоване в третій юрисдикції; і

b) прибуток, що стосується такого постійного представництва, звільняється від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі,

пільги, передбачені Конвенцією, не застосовуються до будь-якого виду доходу, для якого податок в третій юрисдикції є меншим за 60 відсотків від податку, який був би стягнений в першій згаданій Договірній Державі щодо такого виду доходу, якщо б таке постійне представництво було розташоване в першій згаданій Договірній Державі. У такому випадку будь-який дохід, до якого застосовуються положення цієї Статті, залишається таким, що оподатковується згідно з національним законодавством іншої Договірної Держави, незалежно від будь-яких інших положень Конвенції.

2. Пункт 1 не застосовується, якщо дохід, одержаний від іншої Договірної Держави, вказаної у пункті 1, одержаний у зв'язку з або пов'язаний з активним здійсненням комерційної діяльності через постійне представництво (крім комерційної діяльності, пов'язаної зі здійсненням, управлінням або простим володінням інвестиціями на власному рахунку підприємства, якщо цією діяльністю є не банківська, страхова діяльність або фондові операції, що здійснюються банком, страховою компанією або зареєстрованим дилером з цінних паперів відповідно).

3. Якщо у наданні пільг, передбачених Конвенцією, відмовлено відповідно до пункту 1 щодо виду доходу, одержаного резидентом Договірної Держави, компетентний орган іншої Договірної Держави може, незважаючи на це, надати ці пільги щодо такого виду доходу, якщо у відповідь на запит цього резидента, такий компетентний орган визначає, що надання зазначених пільг є виправданим з тих причин, що такий резидент не відповідає вимогам пунктів 1 і 2. Компетентний орган Договірної Держави, до якого резидентом іншої Договірної Держави було направлено запит, про який йдеться у попередньому реченні, проводить консультації з компетентним органом цієї іншої Договірної Держави перед тим, як задовольнити або відмовити у виконанні запиту.

Наступний пункт 1 статті 7 Багатосторонньої конвенції застосовується до Конвенції:

Стаття 7 – Попередження зловживань положеннями договору

1. Незважаючи на будь-які положення Конвенції, пільга, передбачена Конвенцією, не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень Конвенції.

Стаття 25

1. Ця Конвенція має бути ратифікована, а обмін

ратифікаційними грамотами має відбутися в м. Москва якомога швидше.

2. Ця Конвенція набирає чинності на тридцятий день після дати обміну ратифікаційними грамотами та застосовується відносно доходу за будь-який податковий рік, що починається першого січня або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому ця Конвенція набирає чинності.

Стаття 26

Ця Конвенція діє безтерміново, але будь-яка з Договірних Держав може тридцятого червня або до тридцятого червня у будь-якому календарному році, що починається після закінчення періоду п'яти років з дня набрання Конвенцією чинності, передати іншій Договірній Державі через дипломатичні канали письмове повідомлення про припинення дії.

У такому випадку ця Конвенція припиняє свою дію стосовно доходу за будь-який податковий рік, що починається першого січня або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому подається повідомлення про припинення дії.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені своїми Урядами, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в м. Токіо 18 січня 1986 року в двох примірниках японською, російською та англійською мовами, всі три тексти є автентичними. У разі розходжень у тлумаченні, тлумачення має здійснюватись відповідно до тексту, викладеного англійською мовою.

За Уряд Японії:

За Уряд Союзу Радянських
Соціалістичних Республік:

安 倍 晋太郎

Е. ШЕВАРДНАДЗЕ

ПРОТОКОЛ

При підписанні Конвенції між Урядом Японії та Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи (далі-«Конвенція»), ті, що нижче підписалися, домовились про наступні положення, які є невід'ємною частиною Конвенції:

1. Стосовно пункту 3 статті 1 Конвенції, якщо фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, питання вирішується за взаємною згодою з урахуванням наступних правил:

- (а) вона вважатиметься резидентом Договірної Держави, в якій у неї є постійне житло. Якщо у неї є постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом Договірної Держави, з якою її особисті та економічні відносини є найтіснішими (центр життєвих інтересів);
- (б) якщо Договірна Держава, в якій знаходиться її центр життєвих інтересів, не може бути визначена, або якщо вона не має в своєму розпорядженні постійного житла у жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом Договірної Держави, в якій вона звичайно проживає;
- (с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом Договірної Держави, громадянином якої вона є.

2. Стосовно статей 4 і 5 Конвенції, прибуток, отриманий резидентом Договірної Держави від продажу товарів або виробів резиденту іншої Договірної Держави через представництво, розташоване в цій іншій Договірній Державі, не відноситься до зазначеного представництва до тих пір, поки діяльність цього представництва, пов'язана з таким продажем, підпадає під види діяльності, зазначені в пункті 3 статті 4 Конвенції.

3. Стосовно пункту 2 статті 10 Конвенції, термін «нерухоме майно» включає у випадку Японії узуфрукт нерухомого майна та права на змінні або фіксовані платежі за розробку або право на розробку мінеральних ресурсів, джерел та інших природних ресурсів.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені своїми Урядами, підписали цей Протокол.

Вчинено в м. Токіо 18 січня 1986 року в двох примірниках японською, російською та англійською мовами, всі три тексти є автентичними. У разі розходжень у тлумаченні, тлумачення має здійснюватись відповідно до тексту, викладеного англійською мовою.

За Уряд Японії:

За Уряд Союзу Радянських
Соціалістичних Республік:

安 倍 晋太郎

Е. ШЕВАРДНАДЗЕ